

הפטים בסוד האור העליון שיווצא מאין.

ובכל אוטן ארבע גורמו באנ. קדש - זו קדשה העליונה, שמשם הפל מתקדש בסוד הגניזה העליונה שנקראת קדש. לי - זו בינה, סוד העולם העליון, ההיכל הפנימי. ווסף זה (ויקרא כה) כי ליבני ישראל עבדים. (במדבר י) כי ליל בכורו. (שמות ט) והיitem ליטיגלו כ"ל - סוד החסד, בכל מקום, בין למעלה בין למטה. בכור"ר - זה בן בכור, שפטות (שמות ז) בני בכרוי ישראל, ובין בכור זה כולל כל האזרדים וכל הגוננים, וכןן הפטות כולל את כל האربع בסוד החכמה העליונה. אבל זה בדרך כלל, לרעת שהפל כולל בזיה. אבל בדרוח פרט כל אחד לבודו, וזה פרשה ראשונה הפוללת כל שאר הפרשיות.

פרשה שנייה - והיה כי יביאך וגוי. זו בינה. שהרי בפרשה זו היא יציאת מצרים, שהיתה מצד של יובל. וכןן הראשת שלה והיה שבירי רבר זה הוא ביובל, וכןן שמה והיה (תויה), שאין והיה אלא במקום זה, שהוא עד להמשך למטה ולהאר מנותות ולהפצת ברוחה תחתונה, (זהה) כמו שאמור על המלך שהוא קם (שיהה), עדיד לאפשר למטה והאריך מננותו) והפל בסוד אחד. ומשותם שהוא בדרך טמיר, לא נקרא בגלו בשם זה, אלא נמסר לחכמים לודעת, ועל זה נרשם בשם הקדוש בקדבר הנה.

פרשה שלישית - שם. וזה סוד הימין, שקרה חסר עליון, שהוא מיחד את הייחוד של הפל לארכעה אזרדים, והקדוש ברוך הוא מסדר בו את סדרו בכל העולם, וזהו שמתפשט לכל האזרדים, אפילו בתוך הפתחות המתחנות. בזה

וקודש בריך הוא מסדר ביה, סדרה דכל עלמא, וזה והוא דקה

עלאה, דכליל כל ארבעה בתים, ברזא דנהירו עלאה, דנקא מאין.

יבל אינון ארבעה אתרמיוז הכא, קדש: דא קדושה עלאה. רזא דחכמתא עלאה, דמפטון פלא אתקדש, ברזא דגניזו עלאה, דהקררי קדש. לי: דא בינה, רזא דעלמא עלאה, היכלא פנימאה. (וירא דא (ויקרא כ"ה) כי ליבנו ישראל עבדים (במדבר ג) כי ליל בבדור (שמות י"ט) וחייהם לungan) כ"ל: רזא דחסד, בכל דוכתא, בין לעילא בין למתתא. בכור"ר: דא בן בכור, דכתיב, (שמות ז) בני בכורי ישראל, והאי בן בכור, כליל כל סטרין, וכל גוונין. ובגין כה, קרא כליל כלחו ארבע, ברזא דחכמתא עלאה. אבל דא באורה כליל, למנדע דכלא כליל בהאי, אבל באורה פרט, כל חד בלחוודי, דא איהו פרשפא קדמאה, דכליל כל שאר פרשין. פרשה תנינא, והיה כי יביאך וגוי, דא בינה, דהא בפרשא דא, איהו יציאת מצרים, הדוה מסתרא דיובל. רעל דא שירותא דילה והיה, דהא מלה דא איה ביובל. ובгин כה שמא דילה והיה, דלית והיה (נ"א תוה) אלא באתר דא, דאיהו זמין לאחטמשבא לחתא, ולאנחרא בוצינין, ולאשפכח בדרוגא תפאה, (נ"א והיה במאן אCKER על מלכא דאותו היו (נ"א דותוי) זמין לאחטמשבא לתהא ולאנחרא בוצינין) וככלא ברזא חדא. ובгин דאיהו באורה טמיר, לא אקרי באתגליליא בשמא דא, אלא אתר מסר לחכמיםין למנדע. רעל דא אתרשים בשמא קדישא, מלה דא.

פרשה הרביעית, שמע, דא איהו רזא דימינא, דאקרי חסד עלאה. דאיהו קא מivid יחו דא כליא לארכעה סטרין,